

ທຳມະກຳແບບນີ້

ເຮືອງແລະວາງໂຄຍ ກົງຫຼາກ ກຸລິພິນິຈ
ຫຼູດາ ຄຣືສລວນ
ທຳມະກຳ ທອັນໄທ

ກຳມົາກຳແບ່ງ

ເສື່ອງແລະວາພໂຕຍ ກົມປູ້າ ຖຸພິຈ
ນູາດ ດີໄລວະນ
ກຳນົມາ ທອັນໄກຍ

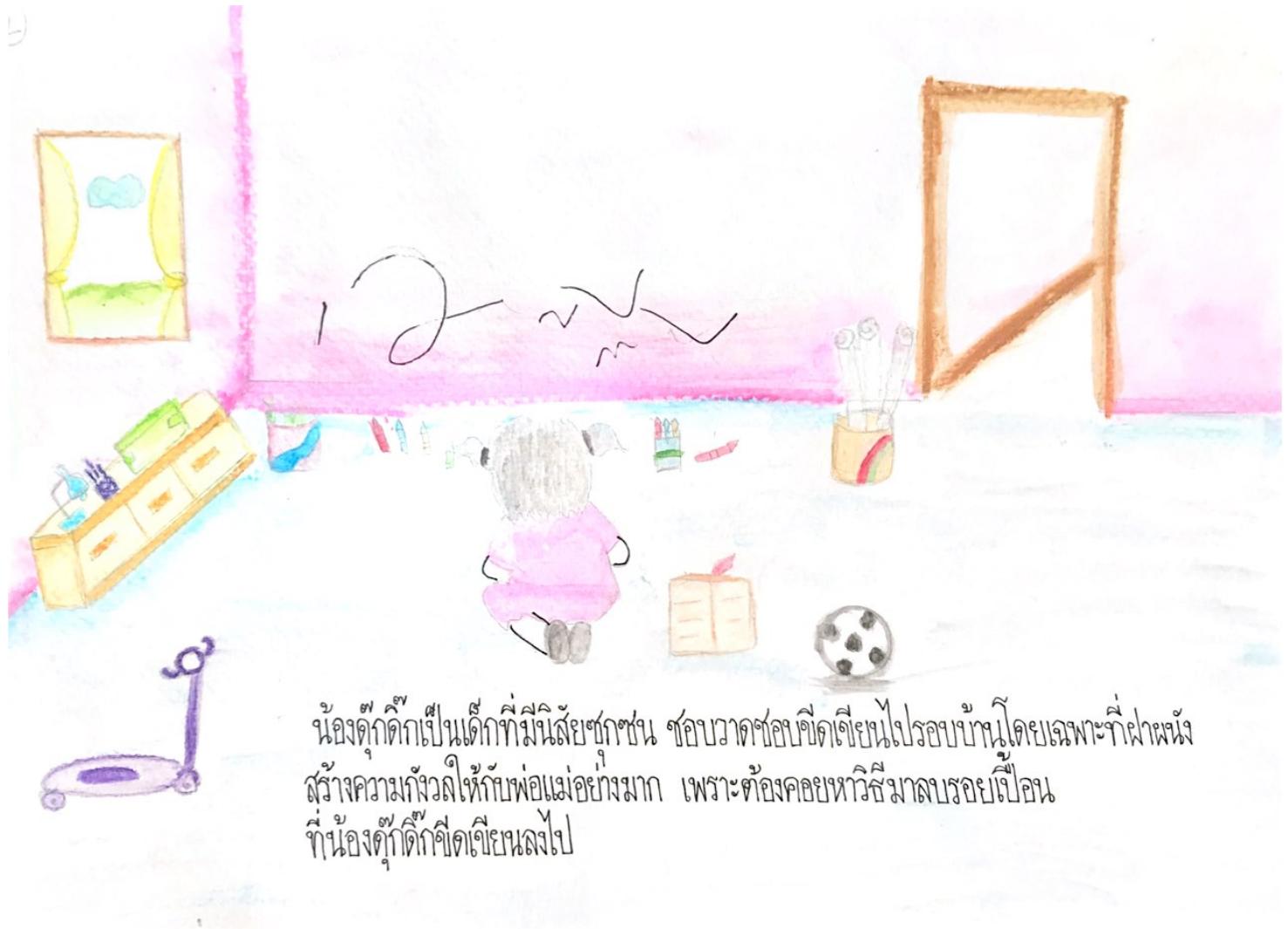
คำนำ

หนึ่งสื่อในการเรียน ทำไม่สำเร็จ จึงทำขึ้นเพื่อให้เป้ากรอบสั่งเสริมเด็กได้ทราบ
โดยเฉพาะเด็กที่มีความต้องการเรียนรู้ คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์
ต่อผู้ใช้งานทุกท่าน

คณะผู้จัดทำ

ມີຄຣອບຄຣວ່າຄຣອບຄຣວ່າໜຶ່ງ ຄຣອບຄຣວ່ານີ້ມີຄຣົມພ່ອ ຄຸນແມ່ເລະລັກສາງທີ່ນ່າງຮັກ
ຈົ່ວນອັນດີກິດີກ ຄຣອບຄຣວ່ານອບອຸ່ນມີຄວາມສົງ

น้องๆ ทุกคนเป็นเด็กที่มีนิสัยดีๆ ชอบวาดภาพ ใช้เวลาไปนานๆ ในการคิดและเขียน สร้างความจำลองให้เก็บพ่อแม่อย่างมาก เพราะต้องคิดให้ซับซ้อน ครอบคลุมทุกอย่าง ที่น้องๆ ได้ทำไว้ ใจเย็นลงไว

อยู่มาร์นหนึ่งนะ ก็ตุ๊ก้ากำลังซื้อสีเขียนผ่อนอย่างมีความสุข แม่เปิดประตูมาเห็นเข้า
ทันทีเมื่อหัวกับพ่อติกรอมๆ มองตุ๊ก้าด้วยสายตาด้วยความไม่พอใจ
พอดีว่าความไม่สะอาด “ทำไมกำบน้ำ ทำไมเป็นคนแบบนี้”

คุณครัวร้องไห้ด้วยความเสียใจที่โคนแย่งดูแลและสอนสั่งห้ามทำคำพูดจาเสื่อมเสื่อ
จึงพูดขึ้นว่า “แล้วหนูต้องทำอะไรบ้างดี?”

ເມື່ອແມໄດ້ພິຈ່ານີ້ສະຫຼຸງໃຈແລະ ເກີນປົດກຳສົ່ງທີ່ລາກກຳ
ກຳໄນ້ເລື່ອໜ້າຍຮ້າຍແຮງ ສູງໄໝໄຟ້ກຳໂປ່ງໂຕ

ແນຈິງໄປຄູບກັບພ່ອເພື່ອຫວັນແກ້ໄຂແລະສົ່ງສ່ວນລາຍອ່ານດັກ
ພ່ອຈີ່ແນະນຳໃຫ້ໄປເກົ່າຫຼຸດເບື່ອບໍ່ມີຫຼວງຈົດແພາຍເຕັກ

พ่อและแม่จะได้ไปพบคุณเพทาย จิตเพทายให้คำแนะนำว่า “เด็กเป็นวัยแห่งการเรียนรู้
อย่างรื่นไหล พ่อแม่ท่อนลังเลร่วมกับอย่างทุกข์”

ເມື່ອາລັນນາງົງບ້ານພ່ອແລະແມ່ນີ້ເຂົ້າໄປເລຳນາກັບດຸດັກ
ນອໍໃຫຍ້ໃໝ່ຕຳພຸດແລະກາກະກຳທີ່ຮູນແວງກັບດຸດັກ

พ่อและแม่ใช้ชีวิตร่วมกันแล้วห้ามดูการ์ตูนกระดาษแผ่นใหญ่
ไปติดต่อกันอีกต่อไป

๓๗๘ คุณจังหวัดรุ่งดิษฐ์บุญธรรม ทำให้เกิดเป็นผลงานกิมความสัมภាន เป็นรูปภาพแห่งปีน
พ่อแม่ที่น้อมความสัมภានของลูก และส่งเสริมสิ่งที่คุณจักฯ ชอบท่องไป

គិតសំណើ

“ ជាន់បានអីវិញ ព្រលេវគកសំរាប់រាយក្រឹង ”

“ រាល់នេះ គឺ រារើនវិភាគកសុទ្ធតុ ”

ស្មានិក

1. នាសោរាណិង្វា ភាគិនិច រដ្ឋស៊នកីកឃ្លា 6180101106
2. នាសោមុន្តា គីឡូវណ៍ រដ្ឋស៊នកីកឃ្លា 6180101109
3. នាសោរាកំមិនា ទន្លេពួយ រដ្ឋស៊នកីកឃ្លា 6180101111

ដំបូងថ្ងៃទី ៣ ខែធ្នូឆ្នាំ ១

សំណងជាប្រព័ន្ធអនុវត្ត គណៈគ្រក់សំណង

មហាវិទ្យាបាលប្រជាពលរដ្ឋនគរាជនៅក្រោម

๖๖ ทุกการเรียนรู้ยังใหม่เสมอ ๙๙